

N:o 123.

Af herr **A. F. Burman**, om *skrifvelse till Kungl. Maj:t angående stämpel å köpehandling å fast egendom.*

Under en tid, då det för staten är af största vikt, att alla dess inkomster sorgfälligt tillvaratagas, torde det icke saknas anledning att fästa uppmärksamheten vid ett förhållande, som är ägnadt att, utan hinder af en för närvarande därutinnan maktlös lagstiftning, till förmån för hufvudsakligen stora och kapitalstarka aktiebolag undandraga statsverket betydande belopp, som rätteligen borde tillkomma detsamma i form af stämpelskatt. Det har nämligen visat sig och äfven blifvit af offentligen tillgängliga handlingar allmänt bekant, att vissa större aktiebolag, särskildt i landets nordligare delar, vid inköp af med riklig skogstillgång förenade jordbruksfastigheter gå till väga på det sätt, att i fråga om köpet upprättas två särskilda afhandlingar, hvarigenom säljaren enligt den ena, för bättre utseendes skull tidigare daterad, upplåter viss tids afverkningsrätt till den å fastigheten befintliga ståndskog till ett pris, motsvarande det, hvarmed fastighetens verkliga värde i bolagets hand öfverskjuter dess gällande taxeringsvärde, och den andra, hvarigenom själfva hemmanet öfverlåtes för en köpeskilling, jämnt upp motsvarande taxeringsvärdet. Då detta öfverskjutande värde å skogen i de allra flesta fall utgör den största och hufvudsakligaste delen af köpeskillingen och bolaget gifvetvis icke har ringaste intresse af att låta in-teckna afverkningsrätten å ståndskogen till ett hemman, hvartill bolaget själf förvärfvat äganderätten, ligger det i öppen dag, att genom nu anförda förfarande statsverket går miste om

högst betydliga belopp i stämpelafgifter, som rätteligen borde tillkomma detsamma.

Man kunde visserligen invända, att ett förfarande af dylik art kunde förebyggas genom att hemmanet blefve före försäljningen uppskattadt till ett belopp, motsvarande dess verkliga värde, skogen inberäknad. Detta låter sig emellertid icke göra af det naturliga skäl, att skogen i förre ägarens hand icke kan lämna sådan inkomst, att densamma skäligen kan taxeras till belopp, som närmelsevis motsvarar det värde, skogen uti en affärsvan och kapitalstark köpares hand erhåller.

Enär det i såväl statsverkets som den allmänna moralens intresse måste vara af synnerlig vikt, att något sätt utfinnes, som på lagstiftningens väg kan råda bot för här ofvan anmärkta, uppenbara missförhållande, men jag icke tilltror mig att på egen hand anvisa något dylikt, tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville uti skrifvelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t täcktes taga under ompröfning, huruvida och i hvilken mån här ofvan anmärkta missförhållanden i afseende å stämpelbeläggning af fastighetsköp må kunna afhjälpas, samt till Riksdagen inkomma med det förslag, hvartill denna pröfning kan föranleda.

Stockholm den 28 januari 1904.

A. Fr. Burman.